

harul Său e mai dulce decât toate. Și eu am cunoscut că e ușor să te rogi, pentru că harul lui Dumnezeu ne ajută.

În mila Sa Domnul ne iubește și ne dă să vorbim cu El prin rugăciune, să ne căim și să-I mulțumim. N-am putere să scriu cât de mult ne iubește Domnul. Această iubire e cunoscută prin Duhul Sfânt, iar pe Duhul Sfânt îl cunoaște sufletul ce se roagă.

(Cuviosul Siluan Athonitul, Între iadul deznadejdii și iadul smereniei,
în traducere de Pr. Prof. Dr. Ioan Ica și Diac. Ioan I. Ica jr., Editura Deisis, Sibiu, 2001)

ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI

Bucură-te ceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeuul nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veselește-te și tu, Bătrânule drepte, cel ce ai primit în brațe pe Izbăvitorul sufletelor noastre, Cel ce ne-a dăruit nouă și învierea.

(Troparul Întâmpinării Domnului, glasul 1)

Întâmpinarea Domnului, frescă

Ce ne învață sărbătoarea de astăzi?

Întâi: După cum Maica Domnului și-a adus copilul la Dumnezeu – lucru care referitor la Hristos n-ar fi fost necesar –, așa fiecare mamă trebuie să dea o bună și sănătoasă educație copilului ei. Primele cuvinte pe care le va învăța să fie: Dumnezeu, Hristos, Maica Domnului. Să-i apuce mânuța și să-și facă cruce, să-i arate să îngenuncheze înaintea icoanei și să facă rugăciune. Să-l ducă la biserică.

Acum lumea s-a schimbat; merg cu familia la cinematograful, pe terenul de sport, la teatre, în cluburi; duminica bărbatul merge la vânatoare, femeia se preocupă cu alte lucruri. Însă Maica Domnului l-a dus la biserică pe copilul ei la patruzeci de zile.

Ia aminte, mamă: Dacă nu-l înveți pe copilul tău să-L iubească pe Dumnezeu, va veni clipa în care te va adăpa cu otravă. Copiii care nu-L iubesc pe Dumnezeu nu-l iubesc nici pe tatăl lor. Părinți, obișnuți-vă să mergeți la biserică cu familia, să vă rugați împreună cu familia, să stați la masă cu familia.

Al doilea: În biserică nu vedem doar pe Maica Domnului și pe Hristos; îi vedem și pe bătrâni, pe Simeon și pe Ana bătrâna. Ar putea ca unii să spună: Noi suntem oameni bătrâni, nu mai putem, să rămânem astăzi acasă că e frig, lângă vatră... Nu au spus așa ceva. Aveau râvnă și mergeau. Și Dumnezeu i-a învrednicit să-L vadă pe Hristos. Așa să facem și noi. Toată săptămâna muncă, ca

furnicile. Duminică dimineată însă, doar ce bate clopotul, să alergăm la biserică lui Dumnezeu, să-I mulțumim, să-I cerem mila Lui. Cu toate acestea, nu se întâmplă așa.

Bisericile sunt goale. Dintr-o sută de creștini doi-trei vin la biserică, ceilalți lipsesc. De aceea Simeon și Ana ne strigă astăzi: bătrâni, bătrâne, mici și mari, toți la biserică! Îmi veți spune: bine, Simeon s-a dus la biserică și s-a învrednicit să primească în brațele lui pe Hristos; dacă eu merg la biserică, ce voi primi?

Dacă aș fi știut că voi primi și eu pe Hristos în brațele mele...

O, creștinul meu! Dacă crezi, nu în brațele tale, ci în inima ta Îl vei primi pe Hristos, când vii la biserică. În vremurile de demult, când scoteau cele sfinte (adică Sfintele Taine), îngenuncheau toți și inima lor bătea și plângeau. De ce? Pentru că pâinica de pe Sfânta Masă și vinuțul din Sfântul Potir, dacă crezi, este Însuși Hristos!

Nu crezi asta? Atunci ieși tu afară, du-te